

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupený JUDr. Borisem Vršinským, advokátem se sídlem Mezi vodami 1955/19, Praha 4, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2023, č. j. MV-205572-4/SO-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 6. 2023, č. j. 63 A 5/2023-45, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 20. 6. 2023 doručena kasační stížnost, kterou žalobce (stěžovatel) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu. Tímto rozsudkem byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 5. 10. 2022, č. j. OAM-7147-60/DP-2020. Ministerstvo vnitra zamítlo žádost stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Důvodem byla existence důvodného nebezpečí, že by žalobce mohl při svém pobytu na území ČR závažným způsobem narušit veřejný pořádek.

[2] Stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že nabytím právní moci rozhodnutí Ministerstva vnitra mu zaniklo pobytové oprávnění v ČR, přičemž žádným jiným pobytovým oprávněním na území ČR nedisponuje. Újma vznikla vzniklá rozhodnutím Ministerstva vnitra tak spočívá především v tom, že je nucen vycestovat z území ČR. Protože tak musí učinit před pravomocným rozhodnutím o kasační stížnosti, hrozí mu tím zmaření účelu soudního přezkumu a pokračování nepřiznivých důsledků pro stěžovatele. Vycestování z ČR významně zasahuje do jeho rodinného a soukromého života, protože je mu tím znemožněno vést rodinný život s manželkou A. M. a nezletilou dcerou E. M., které pobývají v ČR na základě platného povolení k trvalému pobytu, a synem V. M., který 21. 9. 2022 nabyl občanství České republiky. Stěžovatel odkazuje na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Vycestování z ČR mu také znemožňuje zajišťovat příjem pro svoji rodinu a na území ČR podnikat (uvádí, že v mnoha českých společnostech je jednatelem), což mu způsobuje nevratné ekonomické ztráty. Stěžovatel uvádí, že je významným způsobem integrován do společenského života v ČR. V souladu s judikaturou NSS považuje tuto újmu za významnou, přičemž pokud by byl

rozsudek krajského soudu následně zrušen, nebylo by již možné způsobené následky navrátit do původního stavu. Protože se rozhodnutí týká pouze stěžovatele a nepřímo jeho rodinných příslušníků, nemůže přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vzniknout jiným osobám jakákoli újma.

[3] Přiznání odkladného účinku není podle stěžovatele ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. S odkazem na usnesení NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS, uvádí, že intenzitu hrozícího zásahu do práv stěžovatele je nutné poměřovat s intenzitou narušení veřejného zájmu pomocí testu proporcionality. Rozhodnutím žalované ve spojení s rozhodnutím Ministerstva vnitra není stěžovateli zakázán budoucí pobyt na území ČR, ani není správně vyhoštěn. Není ani vyloučeno, že aby stěžovatel v ČR pobýval na základě jiného pobytového titulu, což nesvědčí o vysoké intenzitě narušení veřejného zájmu, pokud bude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Podle stěžovatele tak intenzita újmy na jeho soukromém a rodinném životě jednoznačně převyšuje veřejný zájem.

[4] Žalovaná ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že v posuzované věci převáží veřejný zájem na tom, aby na území ČR nepobývali cizinci, u nichž existuje důvodné podezření, že by při svém pobytu mohli závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Komise uvádí, že zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nepředstavuje překážku případnému pobytu stěžovatele na území ČR na základě jiného právního titulu. I když v důsledku zákona č. 175/2022 Sb. ve spojení s nařízením vlády č. 200/2022 Sb., není v zahraničněpolitickém zájmu ČR, aby na jejím území pobývali státní příslušníci Ruské federace, existují výjimky, pro které lze podávat žádosti o pobytová oprávnění na zastupitelském úřadu ČR. Stěžovatel je navíc zastoupen advokátem, takže náležitá ochrana jeho práv je v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, publ. pod č. 4039/2020 Sb. NSS, dostatečně zajištěna. Navrhuje proto zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) nemá kasační stížnost odkladný účinek, NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Podle § 47 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (zákon o pobytu cizinců), pokud doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o prodloužení doby jeho platnosti, považuje se povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud předesílá, že není vázán důvody rozhodnutí krajského soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, publ. pod č. 4039/2020 Sb. NSS, bod 51).

[9] Nejvyšší správní soud nejdříve posuzoval možnost vzniku újmy. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. 27, žalobce musí újmu tvrdit a osvědčit, tedy vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá. Jak také vyplývá z usnesení NSS ze dne 4. 4. 2018, č. j. 10 As 72/2018-25, odst. 5, vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se žalobce v souvislosti s rozhodnutím krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Podle usnesení NSS ze dne 28. 6. 2023, č. j. 8 Azs 86/2023-31, odst. 9, musí být hrozící újma závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[10] Stěžovatel uvádí, že hrozící újma spočívá především v tom, že je nucen vycestovat z území ČR. Od povinnosti vycestovat následně odvíjí hrozící zásah do soukromého a rodinného života, do možnosti v ČR podnikat a také zmaření účelu soudního přezkumu.

[11] Stěžovatel tvrdí, že pouze přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti bude moci na území ČR pobývat na základě tzv. fikce pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Stejně argumentoval i v návrhu na přiznání odkladného účinku správní žalobě, který ovšem krajský soud zamítl, takže fikci pobytu nebylo možné během řízení před krajským soudem uplatnit. Od návrhu podaného v řízení před krajským soudem ze dne 7. 2. 2023 již uplynuly více jak 4 měsíce, stěžovatel však v nynějším návrhu nijak nespecifikoval, jestli se jeho situace po rozhodnutí krajského soudu změnila, jestliže se na něj tzv. fikce pobytu neuplatnila.

[12] Jak uvádí sám stěžovatel, o pobytové oprávnění na území ČR přišel dne 11. 10. 2022. Z jeho návrhu však není jasné, zda nyní na území ČR pobývá, a pokud ano, na základě jakého pobytového titulu. Stěžovatelova argumentace víceméně kopíruje návrh uplatněný v řízení před krajským soudem a nijak nereflektuje následný vývoj stěžovatelovy situace. I když sdělil, že jiným pobytovým oprávněním nedisponuje, současně na jiném místě uvádí, že není vyloučeno, aby v ČR pobýval na základě jiného pobytového titulu (např. krátkodobého víza). Stěžovatel tedy dostatečně netvrdil a neosvědčil reálnou hrozbu vzniku újmy spočívající v nutnosti vycestovat z území ČR.

[13] Nutno dodat, že NSS již jednou o stěžovatelově návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve věci neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu rozhodoval, konkrétně v usnesení ze dne 14. 12. 2021, č. j. 6 Azs 352/2021-28. NSS kasační stížnosti odkladný účinek přiznal a následně zrušil rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Stěžovatel i zde argumentoval tzv. fikcí pobytu, nicméně krajský soud v předchozím řízení přiznal žalobě odkladný účinek, tudíž tzv. fikce pobytu zanikla až právní mocí rozsudku krajského soudu, tedy 5. 11. 2021. Stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti již 16. 11. 2021 (pouhých 11 dnů poté), šestý senát tedy rozhodoval v odlišné situaci, proto se nyní závěry o reálnosti hrozící újmy liší.

[14] Protože stěžovatel nesplnil již první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, NSS se nezabýval tím, zda přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a návrh zamítl.

[15] Usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé. O kasační stížnosti bude v souladu s § 172 odst. 10 zákona o pobytu cizinců rozhodnuto přednostně a s nejvyšším urychlením, nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla podána.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 14. července 2023

Šonková

Mgr. Eva

předsedkyně
senátu